వాసంతితో మాట్లాడేస్తున్న మధు ఉలికులికి పడ్డాడు ప్యూను తెచ్చిన కబురు వింటూనే ! ఆశ్చర్యంగా నాలుగుసార్లు రెప్పలను తాటించి చూసింది వాసంతి అతని ఉలికిపాటుకి అర్థం తెలియక !

"మీ నాన్నగారు మీ కోసం వచ్చేరుట !!"— ఈసారి ఇంగ్లీషులో చెప్పింది వాసంతి అతనికి తెలుగు రాదేమోనని అనిపించి ....

"చెవులు పనిచేస్తున్నయ్ ఫరవాలే"—అనుకున్నాడుఅప్పు డప్పుడే తేరుకుంటూన్న మధు !

జుట్టులోకి వేళ్లు పోనిచ్చి తీరికగా తలెత్తి చూసేడు.—దూరంగా తండ్రి ఎదురుచూస్తూ మంచుని కనిపించేసరికి—తనని కని పెంచిన ఆకారం అదే అనుకుని "కళ్లూ పనిచేస్తున్నాయే!" —సంతోషం కలిసింది ఈసారి అతని ఆశ్చర్యంలో .....

బయటికొచ్చేడు మెల్లి మెల్లిగా .... అన్నీ "పని చేస్తున్నాయిలే" అని ధైర్యపడుతూ ....

ఎప్పుడూ ఉండే ముభావువవు లోతుల్లోనే మాట్లాడి వెళ్లిపొయ్యాడు అనంతయ్య ఆనాడు కూడా ! కానీ, ఈనాటి ఆయన ముభావం ఇంత అంతగా కనిపించి వటుడు ఎదిగినట్టు అనిపించి మధు కొన్త ఖంగారు పడ్డాడు ....

గబగబా స్నేహితు నొకనిని వెంటబెట్టుకొని కాఫీ పోయిస్తానని బెరిపించి తీసుకెళ్లి—"ఇంకే ముంది ? నేను వాసంతితో మాట్లాడుతూంటే మా నాన్న చూసేరు"—అన్నాడు. భయం ప్రతి మాటలోనూ కదలాడి—అదీ చాలక అతని ముఖంలో తాండవమాడసాగింది !

"చూస్తే .... ?"—విపరీతంగా ఆశ్చర్యపడి పోయాడా స్నేహితుడు సుందరం.

"ఏమిటి చూస్తే .... నీ మొహం .... చంపేస్తాడు"—అన్నాడు విసురులో ఒగర్చుతూ మధు....

"నా మొహం చూస్తే నిన్ను చంపేస్తారా ?—" అమాయకం నటించబోయి మధ్యలోనే ఆగి—

"ఇద్దరి పిల్లల తండ్రివి .... నీమీద మీ నాన్నకి అనుమానమా ? ఆ ...." అంటూ రెట్టిస్తూ సిగరెట్టు పొగని గుప్పుమని వొదిలేసేడు ఆశ్చర్యపు ఉక్కిరిబిక్కిరిలో !

"మా నాన్నకేం .... మా నాన్న నమ్ముతారు ...." గొణిగేడు అస్పష్టంగా అనలును వెళ్లగ్రక్కుకో లేని మధు !!

"ఓ .... అల్లా చెప్పు .... అయితే మీ అర్ధాంగికి అన్నమాట నీవు భయపడేది ! అర్థమవక నే ఛస్తున్నానే ! .... " తేలిగ్గా నవ్వేసి ఈసారి సిగరెట్టు పొగని రింగులు రింగులోకి విసిరేడు సుందరం .

"ఏమిటంత తమాషా నీకు .... సలహా లిస్తావని నే అనుకుంటే"—నిజంగానే విసుగుకున్నాడు మధు ....

"అంత వంగముల్లులా ఉంటే ఏమిటో అనుకున్నాను—ఇంత క్రితం ఇదే విషయంమీద కొంత జరిగి ఉండాలి"— నవ్వేడు విలాసంగా సుందరం.

"అబ్బబ్బ ...." నుదురు సున్నితంగా కొట్టుకుని లాభంలేక ఊరుకున్నాడు.

* * *

"మాసిన చీర కట్టి"—పద్యాన్ని లోలోపలే మననం చేసుకుంటూ వచ్చిన మధు గుమ్మంలో అడుగు పెడుతూనే నిశ్చేష్టు డయ్యాడు.....

తన కిష్టమైన సుగంధ కుసుమాలు సన్న జాజులూ— ఇష్టంలేని నిర్గంధ కుసుమాలు, కనకాంబరాలూ కలబోసిన కదంబమాల బారెడు జడకీ ఉన్న అందానికి మెరుగులు దిద్దుతోంది ! ఇష్టమైన సన్న జాజులని చూసి ఇష్టపడి పోవడం ద్వారా సంతోషపడి పోవాలో—

ఇష్టంలేని కనకాంబరాలకి కష్టపడిపోకుండా చిరాకుపడిపోవాలో — తెలియక, తికమకపడి, ఆఫీ

టలో విషయం మదిలో మెదిలి భయపెట్టేసరికి చిరాకుపడడం మరిచిపోయి అణకువగానే లోపలకు అడుగుపెట్టేడు మధు .....

పసుపు పచ్చని చీర— తోపురంగు జాకెట్టూ వేసికుంది గానీ— ప్చ్—ఆ చీర కట్టే పద్ధతి తనకి పూర్తిగా నచ్చని పద్ధతి కదా అని చింతించేడు—

చేతులనిండా మంగళసూచకంగా గాజులు గల గల లాడ్డం తనకి చాలా ఇష్టమే గానీ—రెండు చేతులకీ రెండు రకాలు తగిలించింది అని పెదవి విరుచుకున్నాడు.

''ఇష్టమైన బంగాళాదుంప వేపుడుకి కొంచెం ప్రక్కగా కాకరకాయ కూర వడ్డించింది !

''వీటి భావమేమి తిరుమలేశ ?''—అను కున్నాడు పూర్తి స్వగతంలో పాపం !''

నవ్వే మాటకి ముందుగానో, వెనుకగానో వెక్కిరింపూ ఉంది !!!

ఇంతకన్నా మాసిన చీర కట్టుకుని, మౌనంగా, నిరస్తభూషయై ఉన్నా బాగుండేది కదా''—అని పించినా పైకి అనలేదు—

తమలపాకుల చిలకలు చుట్టి ఆప్యాయంగా అందించే కంకణ క్వణిత కింకిణీ రవాలను చేసే చేయి—అంతక్రితం తయారుచేసిన సుగంధ ద్రవ్యాల కిళ్లీని ప్లేటులో పెట్టి— పని తొందరలోలా ప్రక్కలకు వెళ్లిపోయేసరికి ''లాభంలేదు'' అనుకున్నాడు .... అయినా ప్రయత్నించదలచి ....

''శారదా .... ఈవేళ మా ఆఫీసులోనే కొంగా, కోడీ—కొట్లాడుకున్నాయి .... పాపం కోడి తప్పేం లేదు ....''

మధ్యలోనే అందుకుని—''మీరు కోడి విషయ యమా చెప్పేది ? కోమలి విషయమా ?''— ఎగతాళిగా నవ్వింది !

''తాళికట్టిన భార్య ఎగతాళి చేయడమంటే ఎంత అవమానం ?''—అని ప్రశ్నించుకుని జవాబు దొరకక—''ఇంతకంటె నడిరోడ్డుమీద అరటి పండు తొక్క త్రొక్కి నిలువునా వెళ్ళకిలా పడ్డం నయం !'' అనుకున్నాడు.

మధును చూస్తూనే అతని మనస్సును చది వెయ్యగల శారద గలగలా నవ్వి—

''అయామ్ వెరీ సారీ సర్ .... వాళ్లకి చిత్ర విచిత్రమైన పేరులు పెట్టి నా దగ్గిర చెబితే— నేను పొంగిపోతానని అనుకుంటున్నారు .... ఏం అవసరం కలిగి వాళ్లు అలా పదుగురి మధ్యలోనూ కూర్చుని ఉద్యోగం చేస్తున్నారో పాపం .... వాళ్లని మీకు అనుగుణ్యంగా త్రిప్పుకోవడానికని పదిన్నర మొదలు ఆరు గంటల వరకూ ప్రయత్నించడం... ఇంటికివచ్చి మా దగ్గిర విమర్శించడం ....'' అంటూనే ఓసారి మధు మ్లానవదనాన్ని ఓరగా పరికించి—

''ఇది మీ విషయం కాదు .... అసలు జరుగు తూన్న విషయం'' అని మళ్లీ నవ్వింది. ఇప్పుడు కిలకిలల శబ్దం ప్రయాణం చేసింది గాలిలో—

''కాదు శారదా—''

''అవును—ఇదికాదు టైము .... మళ్లీ ఆఫీసుకు పోయేందుకు వేళ దాటిపోతోంది .... వేగిరం తెమలండి—'' అంటూ లేచి బట్టల నందించేసింది.

''వేపడం ముక్కలా ఉంది నా పరిస్థితి !''— అనుకుని తనమీద తనకే జాలి పొంగుకు వచ్చేసరికి త్వరగా తెమిలి ఆఫీసుకు దారితీసేడు మధు !

పందు దాటిన మధును చూసి విరగబడి నవ్వు కుని మావగారి గదిలోకి వెళ్లి—తొరక కూడా పట్టని వేడి పాల నందించింది మగత నిద్రలో ఉన్న అనంతయ్యను లేపి !!

''ఏమిటి పరిస్థితి ?''—అడిగేడు అనంతయ్య ఆత్రుత ప్రవహిస్తూంటే—

''మళ్లీ కొద్దిగా చల్లబడ్డాయంటే మీకు ఇష్టం ఉండదు. పోనీ కదా అని వెచ్చబెడితే— మీగడ తొరకలు తయారవుతాయి. మీరు త్రాగడం మొదలుపెడుతూ ఉండండి .... నేను చెబుతా ...'' నవ్వింది ఎంతో నెమ్మదిగా శారద !

''అవునవును .... నాతో వేగడం కష్టం సుమీ.'' ఒప్పుకున్నాడు అనంతయ్య !!

''మీతో వేగడం సులభమే .... మీ సుపుత్రుని తోనే కష్టం''—అనంతయ్య ఒప్పుకున్నా శారద ఒప్పుకో (నే) లేదు. జరిగిన విషయాన్ని ప్రారంభించి అప్పటి వరకూ జరిగింది చెప్పింది !

''కొంగ—కోడీ అని మన దగ్గిర కోతలు కోస్తూ—వాళ్ల కొంగుల వెనుక తిరుగుతున్నాడమ్మా వీడూ—'' అన్నాడు అనంతయ్య అంతా విని .... అక్కసు నవ్వింది అనంతయ్య వదలిన మాటల్లోంచి ఆయననే చూసి ....

నవ్వింది శారద—

నవ్వుతూనే వదిలింది వాడియైన బాణాలని.

''మరీ—మావయ్యా .... మీ చిన్నతనంలో మీరూ—దక్షిణ నాయకులుట గదూ ?'' అని !

ఆయన ముసి ముసి నవ్వుల్లోంచి సిగ్గు బయ టికి రాలేక వాటిలోలేనే చిక్కుపడి పోయింది....

''అంటే ఏమిటమ్మా ?''—ఆశ్చర్యాన్నభిన యించబోయాడు.

''దక్షిణ నాయకు డంటేనా ? అందమైన ఆడవాళ్లు చుట్టూరా ప్రదక్షిణలు చెయ్యడమన్న మాట.'' కొంగు నోట్లో కుక్కుకుని నవ్వాపు కుంటూ అంది శారద !

''ఇంత అల్లరి పిల్లవి— వాడిని నీవేం అదుపులో పెట్టగలవ్ ?''—వెక్కిరించేడు అసలు వదిలి వడ్డీలోకి దిగిన అనంతయ్య.

పకపక నవ్విందీసారి శారద !

శృతి కలిపేడు అనంతయ్య !

''నాకూ—అత్తయ్య చెప్పేరులేండి—మీరూ— వాళ్ల పేర్లన్నీ నిద్రలో కలవరించేవారుట''— సంభాషణను పొడిగిస్తోంది శారద ....

''హాట్ .... అల్లా అబద్ధాలాడేవంటే నీకు ఆడ పిల్ల తప్పదు .... ఆఁయ్''—విదిలించుకోబోయాడు వదలలేదు శారద—

''అత్తయ్య పై లోకాల్లోంచి మీ కథలు వినదు గానీ—మీ స్వీయ కథని కొన్ని చిల్లర మల్లర పిట్ట కథలుగా చెప్తే—''

''వింటావు''— పూర్తిచేసేడు అనంతయ్య !

''అవును''—అక్కడే ఉన్న చాపమీద చతికిల బడి అంది శారద.

''సరే—కానీ—ఎలా మొదలుపెట్టాలో తేలడం లేదు''—నట్టుకున్నాడు .....

''ఎవరో ఒక అమ్మాయి దగ్గిర మొదలు పెట్టండి—అదే తేలుతుంది''—సహాయపడింది—

''ఎవరినుంచి మొదలుపెట్టాలో కూడా తేలడం లేదు''—ఓటమిని ఒప్పుకుంటూ జండా ఎగ రేస్తే శత్రువుల నుండి మరో విధంగా తప్పించుకో వచ్చుననే ఆశ కావచ్చు అనంతయ్యది !

అటువంటి చైనా పద్ధతులంటే చిరాకు శారదకి !

అందుకనే—''అలివేణి నుంచి మొదలుపెట్టండి'' అని అందించింది ... అందులో కొంచెం వెలుగూ, ఇంకొంచెం వెక్కిరింపూ, మరికొంచెం నవ్వూ చిందిస్తూ.

''అలా పెద్దవాళ్లని అంతంత మాటలంటే బోలెడు పాపం'' భయపెట్టేడు అనంతయ్య— గతం విడమరిచి చెప్పలేక !!

''అయ్యో .... ఎల్లాగ ఇప్పుడు ? మధ్యాహ్నం భోజనానికి మీ అబ్బాయి ఇంటికి వచ్చినప్పుడు.... మరి చాలా పాపం మూట కట్టుకున్నానా ఈవేళ? —బుగ్గన వ్రేలుంచి—చక్రాల్లాంటి కళ్లు గిరగిర త్రిప్పి నవ్వేస్తూ అంది శారద.

''అ .... హ .... అవి లెక్కలోకి రావు''— అడ్డుపడ్డాడు.

''అయితే ఫరవాలేదు—ఇదీ అంతే—పోనీ— మధురవాణిది ఒక్కటి చెప్పండి చాలు .... ఆమె జ్ఞాపకార్థం మీ అబ్బాయికి మొదటి రెండక్షరాలూ పెట్టారుట కదూ ?'' సగం పేరులో భర్తపేరు కలిసినందుకు కొంచెం సిగ్గుపడివా అడిగేసింది శారద!

''లాభంలేదు .... ప్చ్ .... నీతో వాడు వేగడం కష్టం''—జాలిపడ్డాడు కొడుకుమీది కోపం మరిచి పోయిన అనంతయ్య—

''ఒకళ్లతో ఒకళ్లు వేగడ మనేది ఎలా వచ్చిందో చెప్పనా ? ....

''ఒక ఉత్తమయిల్లాలు (!) ఓ రోజున బంగాళా దుంప, ఉల్లిపాయ వేపుడు చేసిందిట .... ఆవేళ ఆమె భర్తకి భోజనం పెడుతూ—''మాడిన ముక్కలవైపు చూస్తున్నట్లున్నారు .... మీకేమో రెండూ కలిపిన వేపడం కావాలి .... ఒకదానితో సరి సమానంగా రెండోది వేగలేకుండా ఉంది''— అందిట ! అప్పటినుండి ఈ లోకోక్తి వాడుకలోకి వచ్చిఉంటుంది ....'' కలియబడి కథ అల్లేసింది శారద—

నమ్మేసేటట్లున్న కథకి నవ్వేసేడు అనంతయ్య.

గడియారం గలగల లాడుతూ నాలుగుసార్లు నవ్వింది.

లేచి నిలబడింది శారద— ''పనిమనిషి వచ్చే వేళ అయింది .... అయినా స్వీయచరిత్రల్లో నిజా లుండవు. మీరు చెప్పినా కథ చెబుతారు కానీ— జరిగింది చెప్పనే చెప్పరు .... ఇంకెందుకు ?'' అంది కొంగు విదిలించుకుని నడుం చుట్టూరా త్రిప్పి దోపుకుంటూ .....

* * *

ఆహారం అంకించుకోలేని కొన్ని మగ పక్షులు బిక్కుబిక్కుమంటూ గూళ్లకి జేరుకుంటున్నాయి. భార్యకి పువ్వులు కొనడం మరిచిపోయిన ఉద్యో గులు భయపడి వెనుదిరిగి పూల అంగడీలకు పోతున్నారు !

పిల్లవానికి పాలడబ్బా తెమ్మని భార్య పైస లిస్తే పేకాటలో తగలేసి ఉత్తచేతులతో పోలేక అడుగులో అడుగులు వేసుకుంటూ వాళ్ల ఇళ్లకీ—

[illegible]
కుంటున్నారు జాదగాం(డు—

బడికని బయల్దేరి స్కూలుకి ఎగనామంపెట్టి బబ్బా ముక్కలూ, గోటీ బిళ్లలూ ఆడి—తిరిగి సంచీలు భుజాన్న వేసుకుని దొంగచూపులు చూసుకుంటూ ఇంటిముఖం పట్టేరు మొద్దబ్బాయిలు.

గోవులను కాచేందుకు వాటి వెనకనే వెళ్లిన గోపాలురు—కొన్ని గంటలు బిళ్లంగూటిలోనూ—మరికొంతసేపు గోవులను కాచే గోపాలకృష్ణుణ్ణను కుని ఈలలు వేణునాదంలా ఉందని వేసికొంటూ—దారితప్పిన గోవులను వెతకలేక వెర్రి ముఖాలతో యజమాని తిట్లు నూహించుకుంటూ మెల్లి మెల్లిగా తడబడే అడుగులతో సాగిపోతున్నారు.

వంట పూర్తి చేసేసిన శారద అలవాటుగా ముందు గదిలో సోఫా నధివసించబోయి—కర్తవ్యం కంచి కర్రతో బెదిరించేసరికి వంటింట్లోనే తచ్చాడసాగింది.

సైకిలు దిగి ఎదురురాని శారదకోసం అలవాటుగా ఎదురు చూడబోయి—చేసిన తప్పు ముందు కురికి అతని ముక్కుమీదే వేలుంచి చెప్పేసరికి బుద్ధిమంతంగా లోపలికి వచ్చేడు మధు—టిక్కు టిక్కు మంటూన్న గుండెలని ఓ చేత్తోనూ సైకిలును ఓ చేత్తోనూ పట్టుకుని....."

"హాయ్.... హాయ్ .... అంటూ తరుముకుని వస్తూన్నట్లు ముందు గదిలోకి వచ్చి—

"మీరా ...." అంది ఎంతో అందంగా నటిస్తూ శారద !

"రోజూ ఈ టైముకి నేనే కదా వచ్చేది .... ఈవేళ కుక్క ఎలా వచ్చిందనుకున్నావ్ ?" — ఉడుక్కున్నాడు ప్రకాశంగా మధు !!

"బావుంది .... ఇంతకుముందు కుక్క బుద్ధి

'మరేనండి ! మా వూళ్లో చెరువూ, నదీ లేనిమాట వాస్తవమేనండి; కానీ, ఊళ్ళో మురికికాలువలు మూసుకుపోయి - రోడ్ల కడ్డంగా ప్రవహించే మురికి నీరే చెరువులాగా అయిందండి; అందులో పిల్లాజల్లా పడిపోతున్నారని ఊళ్ళో వాళ్ళంతా చందాలు వేసుకొని బ్రిడ్జి వేయించారండి; దానికి మీరు ప్రారంభోత్సవం చెయ్యాలండి!!...'

చిటపటలు

గూర్చి ఆలోచిస్తున్నాను .... ఈలోగా ఇక్కడ చప్పుడయ్యేసరికి ...." ఆపింది శారద అక్కడితో—

ఇక్కడితో ఆపి ఈ కాస్త గౌరవాన్నయినా నిలబెట్టింది అనుకున్నా డీసారి పూర్తి స్వగతంలో మధు.

"ఆహా .... కుక్క గూర్చి ఎందుకు ఆలోచిస్తున్నావుట ?"—కోపం వచ్చి దూరింది మధు మాటల మధ్యలోకి !

"ఇది మరీ బావుంది—నాకన్నా బావుంది—(ఈ మాటలు అప్సరసలా అలంకరించుకున్న శారద అంటుంటే గుటకలు మింగుకుంటూన్న మధు వెంటనే వచ్చిన గుటకని మింగడం మానేసేడు—అసలు విషయం తెలిసిపోయిందనే బాధ, కోపం—విసుపులతో) మన దొడ్లో దాలిగుంటలో ఇంత వరకూ పడుకుంది మన వంటింట్లోకి రాబోతే నేను తరిమేసిన ప్రక్కవాళ్ల కుక్క ! లేచింది చాలా సేపటికి !! లేస్తూనే దులిపేసుకుని తోక జాడించుకుని—అంతవరకూ ఆ దాలిగుంటలో వెచ్చగా పడుకుని ఏమాలోచించిందో ఏమో—అవి కూడా విదిలించుకుని నేను కొంచెం ప్రక్కలకి పనిమీద తిరిగేసరికి తిరిగి వంటింట్లోకి చొరబడుతోంది.... అందుకనే—తెలిసిందా ?" పూర్తిచేస్తూనే విసవిసా నడుచుకుంటూ లోపలికి వెళ్లి వేడినీళ్ళు, చల్లటి కాఫీ అందించింది ....

అందిస్తూనే—"నేను ఛీఫ్ ఇంజనీరుగారి సుగుణతో వాళ్ల కారులో సినిమాకి పోతున్నాను మావగారికి కాస్త పేళకి అన్నం పెట్టేసి—మీకూ ఆకలేస్తే వడ్డించుకుని తినేయండి"— అంది.

అంటూనే వీధిలోకి చక్కా పోయింది ! చెంపక్కా అలంకరించుకున్న శారద!!

ఆశ్చర్యపోయి ఒళ్లు తగాలేసరికి—జాగ్రత్తగా లేచి డ్రాయరుమీది మంచినీళ్లు త్రాగబోయి పొరపాటు కాలేసరికి అదే కాఫీ అనుకుని ఊదుకుంటూ త్రాగేసి—గ్లాసు క్రింద పెట్టబోయి కాఫీని చూసి ఆశ్చర్యపోయాడు.

తిరిగి చేతిలోని గ్లాసుని చూసుకున్నాడు.

గ్లాసులోని నీళ్లు నవ్వేయి !

"పోనీలే—" అని కాఫీని అందించుకుని మరగబెట్టి ఇచ్చిందేమో అని భయపడుతూ నోట్లో పెట్టుకుని విస్తుబోయి గడాగడా త్రాగి కూర్చున్నాడు "ఔరా—ఏమిటి!'—అనుకుని !!

* * *

సినిమాకి వెళ్లిందో—

టాంక్‌బండ్ మీదుగా షికారుకే పోయిందో—గానీ—శారద మాత్రం సినిమా వదిలే వేళకే ఇంటికి తిరిగి వచ్చింది !

"మీరు ప్రక్కన లేందే—నాకు అస్సలు సినిమా చూడ బుద్ధికాదని" ఒకానొకప్పుడు వాదించి—వేధించి తన కిష్టమైన సినిమాకి భర్తని వెంట గొనిపోయిన శారదకీ—ఈనాటి శారదకీ పోలికలు కనిపిస్తాయేమోనని వెతుక్కుంటున్నాడు మధు—పట్టు చీరెల రెపరెపలతో కదిలివస్తూన్న ఆకారాన్ని చూసి .....

"అయ్యో, మీరింకా మెలుకువగానే ఉన్నారా? నిద్రపోలేదూ ?"—అని ముక్కుసున్న రవ్వల బేసరి మెరిసిపోయేలా నవ్వి—లోపలికి వెళ్లి [illegible]

"అయ్యో—మీరింకా అన్నం తినేని లేదా ?" ఆశ్చర్యమంతా కళ్లల్లో పెట్టి గొంతుకలో హేళన దాచి, నవ్వుని పెదిమల మధ్య బిగబట్టి అడిగింది శారద—

"కడుపు నిండిపోతేనూ—ఇంకా అన్నం ఎందుకూ .... ?" అడిగేడు మధు.

మామూలుగా మొహం పెట్టి—కనుబొమ్మల విరుపులో గాంభీర్యం దాచి — చెదిరిన క్రాపులో చిరాకుని అణచుకుంటూ !!

"ష .... రే .... ఇలా మీరు నా కడుపు నింపినపుడల్లా నేను అన్నం మానేస్తున్నానా ....? దాని కదే—దీని కిదే ...." వెనక్కి వదిలి శరీరాన్ని—శరవేగంతో—"రండి" అంటూ చేయి పుచ్చుకుని వంటింట్లోకి తీసికెళ్లింది !!

మాగన్ను నిద్రలోనే వీళ్ల సంభాషణలు విని నవ్వుకున్నాడు మగతగా అనంతయ్య.

"మా నాన్న అన్నం ఇలా కలుపుకుంటారు"— అంది శారద సంభాషణకి ఉపక్రమిస్తూ—

"ఆడపిల్లలకి తండ్రి పోలిక వస్తే అదృష్టమంటారు. మొగపిల్లలకి తల్లి పోలిక వస్తే అదృష్టంట .... మీకంటె నేనే అదృష్టవంతురాల్ని — మీకూ—మీ నాన్నగారి పోలికేగా ?"—

నోట్లో ముద్ద పెట్టుకోబోయిన మధు చేతిని దింపి—"అవును—ఏమిటంటావ్"—గద్దించేడు—

కళ్లల్లోంచి తూటాల్లోని రవ్వల్లా వేడివేడి చూపులతో శారదని గుచ్చి గుచ్చి చూస్తూ—

తొణకలేదు శారద—

మెడ బెణికినట్లు తలని వంకరగా తాటించి "కాకరపువ్వు వత్తి పువ్వుల్లా"—గలగలా నవ్వింది—కొంచెం చురుక్కుమనేలా తగిలి అతని శ్రవణేంద్రియాల్లో భరతనాట్యం చేసిందామె నవ్వు !

"సరిసరి .... జీలకర్ర రసం పోయనా, అల్లం రసం పోయనా ? ఏది ఇష్టంట ?" గరిటతో కంచం చూపించి అడిగింది.

"అన్ని రసాలూ నాకిష్టమే. ఏదో ఒకటి పొయ్యి ...." విసుక్కున్నాడు.

"ఆః .... అన్ని రసాల్లోనూ శృంగార రసం కూడా ఉన్నట్లు నాకు ఫదో క్లాసులో మా మేష్టారు చెప్పేరే"—శారద రంగంలోకి దిగింది ...

"అందుకనే—నేనూ చెప్పేనూ"—మెదడు పదునును జూసి కదనరంగం మీదికి వచ్చేడు మధు .....

"అదా సంగతి—నా దగ్గిర రౌద్ర, భయానక భీభత్సరసాలూనూ—బయట శృంగారమూనా ?" నవ్వేసింది శారద ....

జవాబు దొరకక మొద్దు కత్తిలా ఊరుకుండి అతని మెదడు !

ఓటమిని ఒప్పుకోలేక కంచంలో చెయ్యి కడిగేసికున్నాడు మధు—

తక్కువ తినే అలవాటు లేదు—

అతనికంటె ఎక్కువా తినలేక—

తనూ కంచెంలో చెయ్యి కడుక్కుని—మూతలు సర్దేసింది శారద—

వాడిపోని దేవ పారిజాతంలా ఆమె పెదాలమీది నవ్వు మాత్రం అలాగే ఉంది .... "ఎలా?"—అనుకున్నాడు బొడు గరచుకుని మధు ....

35 వ పేజీ చూడండి

చిటపటలు

22 వ పేజీ తరువాయి

[illegible] మధును పలకరిస్తున్నట్లుగా గట్టిగా—"ఈ ఏడాది అధిక అశ్వీజ మాసం వచ్చిందిట గదా ? రెండేసి సార్లు దసరా, దీపావళి" మధ్యలోనే ఆమె స్వగతాల నందుకొని—గతంలోని విషయానికి వర్తమానం కలిపి—

"అధిక అశ్వీజ మాసంవల్ల రెండేసిసార్లు దీపావళి పండుగ ఈ ఏడాదే వస్తే—ప్రతీ ఏడూ—ఏ మాసం ఎక్కువ వల్లనోగానీ, శివరాత్రి అధికంగా రావడంలేదూ ?" బాగా చెప్పేవని మధు మనస్సు మరీ మరీ మురుస్తూంటే పకపకా నవ్వి శారద అంది "—ఏ మాసం వల్లనో కాదు .... మిమ్మల్ని మీరు మోసం చేసుకోవడంవల్ల" అని !

చిత్తయిపోయాడు మధు—

చాలు ఇంక అనుకుని శారద నిద్రలో తనకి ఏవిధంగా కల వస్తే బాగుంటుందో ఊహించు కుంటోంది ....

ఆవేళ రాత్రి తీయ తీయని కలలు శారద కంటే—

బ్రహ్మ రాక్షసులూ, పెనుభూతాలూ, చైనా యుద్ధాలూ కలల్లోకి వచ్చి మధుని కలతనిద్ర నుండి కూడా దూరం చేసేసేయి.

తెల్లవారిందంటూ పక్షులన్నీ కలకలమంటూ స్వాగతాలు పలికేస్తున్నాయి. ఏడు గుర్రాలమీద పయనించే సూర్యునికి—

పద్మాలు బద్ధకంగా ఒళ్ళు విరుచుకుని ఆత్రంగా నిరీక్షిస్తున్నాయి.

కలువలు నిద్రకి ఉపక్రమించనున్నాయి. వెళ్లి పోతున్న చందమామని చూసి ఆవలింతలు ఆపు కుంటూ !

పద్మంలా శారద లేచి కూర్చుంది మంచంమీద.

కలువలా నిద్రబోయాడు మధు—

పనులు ముగించుకుని అలవాటుగా శారద మావ గారికి తొరక పట్టని వేడి పాల నందించివస్తూ ఆవేళ పేపరు చదువుతూన్న భర్తని ఆశ్చర్యంగా చూసి "మీరు ఎప్పుడు లేచేరు ?"— అంది.

"నిద్రపోతే గదా లేవడమనే దానికి"—అంటూ కాఫీ అంది పుచ్చుకుని పేపరులో తల దూర్చేసేడు.

పెళ్లిరోజు తెరలా అతనికీ—ఆమెకీ మధ్య పేపరు రెపరెప లాడుతోంది !

"మనం ఈ ఏడాది రెండుసార్లూ దీపావళి చేసుకుందాం .... రేపు మీ ఆఫీసుకి సెలవు పడేయండి" అంది.

అందులోనే ఉంది అజ్ఞ .....

కనుబొమలు విరిచి విచిత్రంగా చూస్తూన్న అతని చూపులకి—"మీ ఆఫీసులో పనిచేసే అమ్మాయిలని మన ఇంటికి ఆహ్వానించి మరీ రండి ...." అని మరో అర్థం చెప్పి ఆగకుండా సాగిపోయింది.

అనంతయ్య పరిస్థితి గ్రహించి నవ్వేసేడు.

కలవని శృతి కలపబోయాడు మధు.

కాల పురుషుడికి ఇవేమీ పట్టలేదు—

సెకండ్లని నిముషాలుగా మార్చడంలోనూ .... నిముషాలను గంటలుగా చెయ్యడంలోనూ—గంట లను రోజులుగా త్రిప్పెయ్యడంలోనూ నిమగ్నుడై పోయాడు.

కళ్లెం బిగించి రథం తోలుతూన్న కాల పురుషుడు తన రథచక్రం సెకన్లలా తిరుగుతూంటేనే లెక్కపెట్టేస్తాడు. చివరగా ఒక రోజున్నర పయ నించి—అర్ధభాగంతో ఒక్క నిముషం నీ భుజం మీద తల వాల్చి విశ్రాంతి తీసుకుంటా—ఒక్కసారి కళ్లేలు బిగించి పట్టుకుంటావా ? అని అర్థించి విశ్రమించబోయాడు.

దానవులకీ, మానవులకీ రూపంతో తేడా ఉన్నట్లు—

దేవతలకీ—మానవులకీ కాలంతో మార్పు ఉంది .....

వాళ్ల నిముషం మన టైములో ఒకరోజు—ఆడదానిచేత కళ్లెం ఉంటే బిగించి ఉంటుందా ? గుర్రాల అలసట చూసి కొంచెం వదులుచేసి భూలోకంలోని దీపావళీ వేడుకలని చూస్తోంది వింతగా.

సంజవేళ తులసికోట దగ్గిర ప్రమిదలన్నీ ఒక తీరులో పెట్టి తులసిపూజ ముగించి ఒక్కొక్క ప్రమిదనే వెలిగిస్తోంది శారద ....

అక్కడే నిలబడి సంజ వెలుగులో—

ప్రమిదల కాంతుల్లో—

వివిధ రుచుల్లో మెరిసిపోయే శారదని చూసి మురుస్తూన్న మధు అక్షతలు తెచ్చి భక్తిగా భర్త చేతిలో ఉంచిన భార్యని చూసి ఉలిక్కిపడ్డాడు....

ఆమె నెత్తిన అక్షతలు దీవించి చల్లేడు మధు తేరుకొని !! ప్రసాదం కాస్త చేతబెట్టి—

పెద్ద పళ్లెంలో ప్రమిదలని పెట్టుకొని వీధి నలంకరించబోయింది శారద !

"దీపాల దేవత" అనుకున్నాడు మధు ఆమె వెంట వెంటనే తిరుగుతూ—

వెంట తిరిగి వచ్చే భర్తని చూసి శారద ప్రమిదల నూనెలో కొద్దిగా నీటిని దొంగచాటుగా చిలకరించి చిటపటలాడుతూ వెలుగుతున్న దీపాలని చూసి "కిలకిలా" నవ్వింది ....

ఎందుకని చిటపట లాడుతున్నాయో తెలియక "ఏమైంది" అన్నాడు మధు ఆత్రుతగా .....

"ప్రమిదలూ—ఉవిదలూ ఒక్కటే అనిపిస్తుంది నాకు—తనకు తాను కాలుతూ—వెలుతురును విరజిమ్మడానికే ప్రయత్నిస్తుంది ఆ వత్తి.

ఆ నూనే అనే ప్రేమజ్యోతికి స్వచ్ఛత లేకపోతే చూడండి ఎలా వెలగలేక వెలుగుతూ కొడిగట్టి పోతోందో—

త్యాగంతో స్వచ్ఛతని వాంఛిస్తుంది.... మీరు—అదే మగవారు ఆ నూనె నింపేటప్పుడు నిష్కల్మషంగా, స్వచ్ఛంగా నింపితే వెలుగూ వస్తుంది.

నిర్మలంగానూ దీపంలోని వత్తి కాలుతుంది.

ప్రేమ అనే నూనె అయిపోయిన వెంటనే ఇక నిలవలేక 'వత్తి' పూర్తిగా కాలిపోతుంది సహజంగా—లేకపోతే అప్పుడప్పుడు కొడిగట్టి ఆరిపోతుంది ..."

అంటూ మధు మొహంలోకి చూస్తూ అంది శారద ....

రెండు చేతులూ బార జాచి ఒక్కసారిగా శారదని అందించుకుని గట్టిగా గుండెల కదుము కుంటూ "లేదు .... లేదు .... శారదా .... మనస్సా, కర్మకాలి నేనేం నీకు అన్యాయం చెయ్యలేదు... నీ—ఈ—రెండు రోజుల వ్యథా నాకు తెలియనిదా ? అల్లరి పిల్లవు గాబట్టి ఎంత నవ్వుతున్నా ఏదో మాటలతో కప్పిపుచ్చు కున్నావు నీ బాధని—" దీనంగా అన్నాడు మధు ....

అతని గుండెలలోనే తలను దాచుకుని—"నా ప్రమిదని నే నిక్కడే అట్టే పెట్టేను—తప్పు చేయనపుడు మీరు భయపడడం ఒకటి మానేయకపోతే నా వ్యథే నాకు మిగులుతుంది.....

"ఒక చేత్తో పెనుగాలి నుండి దీపం ఆరిపోకుండా రక్షించ గలగడం కుదరదు గదా .... ఆ రెండోవైపు మీచేయి అడ్డుగా పెట్టి నా జీవన జ్యోతిలో నిష్కల్మషమైన ప్రేమజ్యోతి వెలిగించే భారం మీది కాదూ ? ఈ రెండు రోజులూ—మిమ్మల్ని బాధపెట్టినందుకు ఎంత కుమిలిపోయానో."—

ఇక వీళ్ల మాటలు వినలేక ఇంతవరకూ అదే ప్రదేశంలో రథాన్ని అపుజేసి కుతూహలంగా చూస్తున్న కాలపురుషుని అర్ధాంగి భుజాన్నే విశ్రమించిన పతిని రెండు చేతులతోటీ కౌగిలించు కుంది కళ్లెం వదిలేసి !!

సర్వ కాలాలూ స్తంభించిపోయాయి—

అదే ఆనందంలో తల మున్కలువేసే మధూ—శారదలు అనంతయ్య దగ్గు విని జరిగిపోయారు.

మేలుకొన్న కాలపురుషుడు ఓ చేత్తో అర్ధాంగిని దగ్గిరగా తీసికొని మరో చేత్తో కర్తవ్యం పరిపాలించ సాగేడు కళ్లాన్ని బిగబెట్టి !!!!

"బాలికా: నీకు తెనుగు భాష తెలియునా?
"ఊహూ... రాదు."

RR